

Bilag 26.

Afskrift af et privat Brev
fra Departementssekretær Vedel
til Vicekonsul Fraenkel.

24. Februar 1900.

Hr. Vicekonsul *Fraenkel*, R. af D.

Deres Beretning Nr. 2 angaaende Smørmærknings- og Mejerisagen er modtagen, men Udenrigsministeriet nærer overvejende Betænkelighed ved at bringe dens Indhold til Landbrugsautoriteternes Kundskab. Da jeg formoder, at De netop har ønsket, at disse Autoriteter blive gjorte bekendt med Deres Redegørelse, skal jeg tillade mig privat at meddele Dem Grundene for Udenrigsministeriets Passivitet.

1) Ministeriet nærer ingen som helst Tvivl om, at Deres Smørmærkningsforslag var forfejlet. Mejerisagen er ingen dansk Landbrugsinteresse, og det kan paa Forhaand siges, at der ikke kan regnes paa Landbrugets Støtte, i alt Fald ikke nu.

En fortsat Korrespondance med Landbrugsministeriet vil følgelig være betydningsløs for deres Forslags Fremme.

2) At et Ministerium klager til et andet over Tonen i en af dette uden Reservation fremsendt tjenstlig Erklæring er ganske sikkert et Særsyn. Til en saadan eksceptionel Fremgangsmaade findes Konsulent Fabers Skrivelse ikke at frembyde tilstrækkelig Grund.

3) Ikke heller har Udenrigsministeriet fundet fuldt tilstrækkelig Føje til for sit Vedkommende at tage til Genmæle imod Landhusholdningsselskabets meget skarpe Udtalelse.

En Protest herfra vilde ganske sikkert faa til Følge, at Selskabet svarede dels med en Paavisning af det forfejlede i Smørmærkningsprojektet, dels med en Godtgørelse af, at Mejeriprojektet i ingen Henseende kunde gavne Landbruget, men vel skade det ved at opmuntre til Udvandring af Mejerister. Til det 1ste Punkt vilde der intet være at sige, til det 2det alene det, at andre Interesser end Landbrugets kunde anbefale Projektet. Herpaa vilde Selskabet kunne svare, at det kun havde at varetage Landbrugets Tarv, at de to Projekter stred derimod, og at Selskabet under Hensyn dertil ud fra sit Synspunkt havde haft Grund til at føle sig skuffet i sine Forventninger.

4) Tilbage staar den Mulighed, at Ministeriet kunde meddele Indholdet af Deres Beretning, med Udeladelse af Afsnittet om Konsulent Faber, idet man i øvrigt tog Reservation i Smørmærkningsspørgsmaalet og ellers holdt sig passiv.

Vilde De opnaa noget som helst derved? Jeg mener Nej, og med Fare for at støde Dem, hvilket ligger langt fra min Hensigt, skal jeg forklare Dem hvorfor.

De har selvfølgelig Ret i, at den ene Autoritet bør kunne søge Oplysning hos den anden og vente et imødekommende Svar, men jeg maa dog hertil bemærke, at alene Fremsettelsen af Deres Spørgsmaal nok kunde være egnet til at vække Betænkelighed hos Landbrugsautoriteterne, da Deres Forslag viser, at De staar fremmed for den i Aarevis førte Kamp for at hævde det danske Smørs Renommé i Udlandet og bestyrke Forbrugernes Overbevisning om, at hvad der sælges som dansk Smør virkelig fortjener dette Navn. (Faber har saaledes rejst rundt fra Sted til Sted i England for at komme paa Spor efter Misbrug af Danmarks Navn i Smørhandelen og har anlagt den ene Proces efter den anden for at faa Forhandlere straffede, der solgte fremmede Produkter som dansk Smør). Denne Kamp, der stadig fortsættes, har haft gode Resultater, og den er i Hovedsagen kendt ikke blot af Regering og Landbrugsrepræsentationer, men ud over det hele Land blandt Herremænd og Bønder, Mejerister og Købmænd. Kort sagt, den hører til vor Eksportpolitik's Abc. Og saa kommer De utvivlsomt i den allerbedste Hensigt med et Forslag, der, hvis dets Gennemførelse lykkedes, meget let vilde føre til, at Forbrugerne i England købte argentinsk Smør som dansk, og det tilmed en Vare, der paa Grund af den lange og langvarige Transport ikke kan ventes at komme frem i samme gode Kvalitet som det danske Smør, og som desuden neppe er tilvirket under de samme Garantier for Uforfalskethed, som